

ΣΤΕ 528/2017 [Μη νόμιμα κριτήρια άρσης ρυμοτομικής απαλλοτρίωσης μετά από δικαστική απόφαση]

Περίληψη

-Κατά την εκτίμηση της Διοίκησης σχετικά με το επιβλητέο μετά την άρση της απαλλοτρίωσης ή του ρυμοτομικού βάρους πολεοδομικό καθεστώς, η κρίση περί αδυναμίας αποζημίωσης των θιγόμενων ιδιοκτητών για την συντέλεση της απαλλοτρίωσης, η οποία συνεπάγεται κατ' αρχήν απαγόρευση επανεπιβολής της απαλλοτρίωσης, πρέπει, επίσης, να είναι νομίμως και ειδικώς αιτιολογημένη. Αόριστη δήλωση του οικείου ΟΤΑ, περί αδυναμίας αποζημίωσης των θιγόμενων ιδιοκτητών, δεν αρκεί για να προσδώσει νόμιμο έρεισμα στη μετατροπή του ακινήτου σε οικοδομήσιμο χώρο, αλλά η σχετική κρίση πρέπει να συνοδεύεται από συγκεκριμένα στοιχεία, από τα οποία να προκύπτει η πραγματική αδυναμία εξοικονόμησης ή εξεύρεσης χρημάτων για την απόκτηση του συγκεκριμένου χώρου, συνεκτιμώμενων των προτεραιοτήτων για την απόκτηση άλλων χώρων προς εφαρμογή του πολεοδομικού σχεδιασμού. Όταν η αρμοδιότητα τροποποίησης του σχεδίου ανήκει στα όργανα της κρατικής Διοίκησης, οι προαναφερθείσες κρίσεις, ιδίως δε η κρίση για το πολεοδομικώς αναγκαίο ή μη της διατήρησης του κοινόχρηστου ή του κοινωφελούς χώρου, πρέπει να εκφέρονται και από τα όργανα αυτά.

-Οι προσβαλλόμενες πράξεις με τις οποίες αίρεται η απαλλοτρίωση στο επίμαχο τμήμα του επίδικου ακινήτου, εκδόθηκαν κατ'εκτίμηση αποκλειστικά της αδράνειας του Δήμου Αθηναίων να προχωρήσει σε επανεπιβολή και συντέλεση της απαλλοτρίωσης και παρά τις ρητές διαπιστώσεις, τόσο της Διεύθυνσης Σχεδίου Πόλεως του Δήμου όσο και του Τμήματος Πολεοδομικού Σχεδιασμού της Ν.Α. Αθηνών - Πειραιώς, ότι η διατήρηση του κοινόχρηστου χαρακτήρα του συγκεκριμένου τμήματος της ανώνυμης οδού είναι αναγκαία για κυκλοφοριακούς λόγους, για την αποκατάσταση της συνέχειας της ρυμοτομικής γραμμής επί οδού και για τη διατήρηση του πολεοδομικού ορίου μεταξύ της εντός σχεδίου και της εκτός σχεδίου περιοχής. Περαιτέρω, η επιχειρούμενη άρση της απαλλοτρίωσης δεν έχει ως συνέπεια τη δημιουργία άρτιου και οικοδομήσιμου οικοπέδου για την παρεμβαίνουσα, δεδομένου ότι με την εν λόγω ρύθμιση το τμήμα της επίδικης ιδιοκτησίας στο οποίο αίρεται η απαλλοτρίωση εκτάσσεται του ρυμοτομικού σχεδίου, με αποτέλεσμα το σύνολο της ιδιοκτησίας αυτής να καθίσταται ακίνητο εκτός σχεδίου, χωρίς η Διοίκηση να έχει διαλάβει σχετική ειδική κρίση. Δεν μπορεί να συναχθεί οικονομική αδυναμία του να καταβάλει την αποζημίωση, ενόψει -ιδίως- του μικρού ύψους της δαπάνης.

Πρόεδρος: Αγγ. Θεοφιλοπούλου

Εισηγητής: Μ. Τριπολιτσιώτη

Βασικές Σκέψεις

2. Επειδή, η αίτηση υπογράφεται μόνο από δικηγόρο, ως πληρεξούσιο των αιτούντων. Κατά τη συζήτηση, όμως, της υπόθεσης στο ακροατήριο οι έβδομος (Νικόλαος Μουτσόπουλος), ένατος (Ελευθέριος Σιμεγιάτος), ενδέκατος (Δημήτριος Παπαδημητρίου), εικοστός (Χαράλαμπος Θεοχάρης), εικοστός πρώτος (Στέλιος Κρητικός), εικοστός όγδοος (Dylesko Jasek), εικοστός ένατος (Γεώργιος Ζόγκας), τριακοστός πρώτος (Νικηφόρος Μουσάλας), τριακοστός έκτος (Σπυρίδων Λαλαδάκης), τεσσαρακοστή (Μαρία Θεοδωρίδου), τεσσαρακοστή δεύτερη (Αικατερίνη Φάρκωνα), τεσσαρακοστός τρίτος (Μάρκος Φάρκωνας), τεσσαρακοστός τέταρτος (Θεόδωρος Θεοδωρίδης), τεσσαρακοστή πέμπτη (Ρίτσα Θεοδωρίδη), τεσσαρακοστή όγδοη (Σταματία Μπολολιά), τεσσαρακοστός ένατος (Ανδρέας Σκάρλος), πεντηκοστός (Βασίλειος Σκάρλος), πεντηκοστός τρίτος (Δημήτριος Μανδηλαράς) και πεντηκοστή τέταρτη (Ιωάννα Μανδηλαρά) από τους αιτούντες δεν παρέστησαν στο ακροατήριο με πληρεξούσιο δικηγόρο, ούτε εμφανίσθηκαν οι ίδιοι για να δηλώσουν ότι εγκρίνουν την άσκηση του ενδίκου μέσου, ούτε, τέλος, προσκομίσθηκε μέχρι τη συζήτηση συμβολαιογραφική πράξη παροχής πληρεξουσιότητας στη δικηγόρο που υπογράφει το δικόγραφο. Συνεπώς, ως προς τους παραπάνω αιτούντες, η αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 27 παρ. 1 του π.δ. 18/1989 (Α΄ 8), όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 παρ.2 περ. α του ν.2479/1997 (Α΄ 67).
3. Επειδή, όπως προκύπτει από το ευρισκόμενο στο φάκελο της υπόθεσης αντίγραφο της 907/τόμος 125/2012 ληξιαρχικής πράξης θανάτου του Δήμου Φιλαδέλφειας, ο εικοστός δεύτερος αιτών Μιχαήλ Θεοχάρης απεβίωσε στις 2.12.2012. δηλαδή μετά την άσκηση της αιτήσεως. Έκτοτε η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε για εύλογο χρονικό διάστημα, χωρίς να ζητηθεί η συνέχιση της δίκης από τυχόν νομιμοποιούμενο προς τούτο πρόσωπο. Συνεπώς, η δίκη πρέπει να κηρυχθεί καταργημένη ως προς τον παραπάνω αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 31 παρ. 1 και 2 του π.δ. 18/1989.
4. Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 3 παρ. 3, 114 παρ. 5 και 283 παρ. 2 του ν. 3852/2010 (Α΄ 87), η δίκη συνεχίζεται κατά της Περιφέρειας Αττικής, η οποία υπεισήλθε από 1.1.2011 στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της καθής Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αθηνών - Πειραιώς.
5. Επειδή, η Φρειδερίκη Ζαχιώτη, φερόμενη ως κυρία του ακινήτου στο οποίο αίρεται η απαλλοτρίωση, με έννομο συμφέρον ασκεί παρέμβαση για την υποστήριξη της νομιμότητας των προσβαλλόμενων πράξεων.
6. Επειδή, όπως έχει κριθεί (Σ.τ.Ε. 843/2009 7μ., 3908/2007 7μ.), εν όψει των διατάξεων του άρθρου 17 του Συντάγματος περί προστασίας της ιδιοκτησίας, ρυμοτομικές απαλλοτριώσεις καθώς και άλλα ρυμοτομικά βάρη που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας για την έγκριση και τροποποίηση σχεδίων πόλεων ή πολεοδομικών μελετών, με τον καθορισμό κοινοχρήστων χώρων, ή χώρων προοριζόμενων για κοινωφελείς εν γένει χρήσεις, δεν επιτρέπεται να διατηρούνται επί μακρό χρονικό διάστημα, το οποίο, υπό τις ιδιαίτερες συνθήκες που συντρέχουν σε κάθε περίπτωση, υπερβαίνει τα εύλογα όρια, χωρίς να πραγματοποιείται η συντέλεση

των απαλλοτριώσεων σύμφωνα με τον νόμο. Επομένως, όταν οι πολεοδομικές αυτές δεσμεύσεις της ιδιοκτησίας διατηρούνται πέραν του ευλόγου κατά τις περιστάσεις χρόνου, χωρίς τη συντέλεση της απαλλοτρίωσης των βαρυνομένων ακινήτων, ανακύπτει υποχρέωση του αρμόδιου κατά περίπτωση οργάνου της Διοίκησης να άρει τη ρυμοτομική απαλλοτρίωση ή το ρυμοτομικό βάρος, η υποχρέωση δε αυτή δεν αναιρείται από το γεγονός ότι για την άρση της απαλλοτρίωσης ή του βάρους απαιτείται η τροποποίηση του σχεδίου πόλεως ή της πολεοδομικής μελέτης, για την οποία ο νόμος προβλέπει την τήρηση ορισμένων διατυπώσεων. Εξάλλου, η Διοίκηση, όταν διαπιστώνει ότι συντρέχουν κατ' αρχήν οι προϋποθέσεις για την άρση ρυμοτομικής απαλλοτρίωσης ή ρυμοτομικού βάρους, είτε κατά την εξέταση σχετικού αιτήματος του ενδιαφερόμενου ιδιοκτήτη, που έχει υποβληθεί δια της διοικητικής οδού, είτε κατόπιν δικαστικής απόφασης, που ακυρώνει την άρνηση της Διοίκησης να ικανοποιήσει το σχετικό αίτημα, οφείλει να επιληφθεί προκειμένου να προβεί στην άρση της ρυμοτομικής απαλλοτρίωσης ή του ρυμοτομικού βάρους και, ταυτόχρονα, να ρυθμίσει εκ νέου το πολεοδομικό καθεστώς του συγκεκριμένου ακινήτου, διότι με μόνη την άρση της απαλλοτρίωσης ή του βάρους το ακίνητο δεν καθίσταται αυτομάτως οικοδομήσιμο. Στη ρύθμιση αυτή προβαίνει η Διοίκηση, εν όψει της υποχρέωσής της που απορρέει από τη συνταγματικώς κατοχυρωμένη προστασία της ιδιοκτησίας, που, όπως προεκτέθηκε, δεν επιτρέπει την υπέρμετρη κατά χρόνο δέσμευσή της χωρίς τη συντέλεση της απαλλοτρίωσης, βάσει, όμως, των κριτηρίων που απορρέουν από το άρθρο 24 του Συντάγματος. Η Διοίκηση, δηλαδή, δεν δεσμεύεται να καταστήσει, άνευ άλλου, το ακίνητο οικοδομήσιμο, αλλά οφείλει να εξετάσει αν συντρέχουν λόγοι που εξ αντικειμένου δεν επιτρέπουν τη δόμησή του, όπως όταν πρόκειται για ακίνητο με δασικό χαρακτήρα, εντός αιγιαλού ή σε ζώνη προστασίας ρέματος, και, περαιτέρω, να συνεκτιμήσει, κατά τρόπο τεκμηριωμένο, αφενός τα μορφολογικά χαρακτηριστικά του συγκεκριμένου ακινήτου, καθώς και τα χαρακτηριστικά και το νομοθετικό καθεστώς του οικισμού και της ευρύτερης περιοχής, στην οποία αυτό εντάσσεται (π.χ. πυκνοδομημένος οικισμός, οικισμός παραδοσιακός κατά τις διατάξεις του ν. 1577/1985, οικισμός υπαγόμενος στις διατάξεις του ν. 3028/2002, οικισμός σε περιοχή φυσικού κάλλους, οικισμός σε περιοχή προστασίας της φύσεως κ.λπ.), αφετέρου τις πολεοδομικές ανάγκες, όπως, ιδίως, η ανάγκη δημιουργίας κοινοχρήστων και κοινωφελών χώρων, και, τέλος, τις δεσμεύσεις και κατευθύνσεις τυχόν υφισταμένου χωροταξικού σχεδίου ή Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου ή άλλων συναφών σχεδίων, προκειμένου να αποφεύγονται οι αποσπασματικές ρυθμίσεις. Εν όψει δε όλων των παραπάνω εκτιμήσεων, η Διοίκηση οφείλει να κρίνει αν η ιδιοκτησία πρέπει, για κάποιο νόμιμο λόγο, να παραμείνει εκτός πολεοδομικού σχεδιασμού ή να δεσμευθεί εκ νέου, με την επανεπιβολή ρυμοτομικής απαλλοτρίωσης ή ρυμοτομικού βάρους, εφόσον συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η δυνατότητα αποζημίωσης των θιγομένων ιδιοκτητών, ή να καταστεί οικοδομήσιμη, είτε με τους γενικούς όρους δόμησης είτε, ενδεχομένως, με ειδικούς όρους δόμησης, που πρέπει να καθορισθούν (Σ.τ.Ε. 1538/2014, 1154/2014, 1497/2013, 3222/2012, 843/2009 7μ., 3908/2007 7μ., Π.Ε.

213-15/2006 5μ. κ.ά.). Από τα προαναφερόμενα προκύπτει ότι με μόνη τη δημοσίευση δικαστικής απόφασης, με την οποία κρίνεται ότι συντρέχει υποχρέωση άρσης της απαλλοτρίωσης ή του ρυμοτομικού βάρους, και μέχρι την ολοκλήρωση, κατά τα ανωτέρω, της τροποποίησης του σχεδίου πόλεως ή της πολεοδομικής μελέτης, το ακίνητο δεν καθίσταται οικοδομήσιμο, αλλά παραμένει πολεοδομικώς αρρυθμιστο και, συνεπώς, μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας με την τροποποίηση του σχεδίου δεν επιτρέπεται να εκδοθεί οικοδομική άδεια. Εξάλλου, κατά την εκτίμηση της Διοίκησης σχετικά με το επιβλητέο μετά την άρση της απαλλοτρίωσης ή του ρυμοτομικού βάρους πολεοδομικό καθεστώς, η κρίση περί αδυναμίας αποζημίωσης των θιγομένων ιδιοκτητών για την συντέλεση της απαλλοτρίωσης, η οποία συνεπάγεται κατ' αρχήν απαγόρευση επανεπιβολής της απαλλοτρίωσης, πρέπει, επίσης, να είναι νομίμως και ειδικώς αιτιολογημένη. Αόριστη δήλωση του οικείου ΟΤΑ, περί αδυναμίας αποζημίωσης των θιγόμενων ιδιοκτητών, δεν αρκεί για να προσδώσει νόμιμο έρεισμα στη μετατροπή του ακινήτου σε οικοδομήσιμο χώρο, αλλά η σχετική κρίση πρέπει να συνοδεύεται από συγκεκριμένα στοιχεία, από τα οποία να προκύπτει η πραγματική αδυναμία εξοικονόμησης ή εξεύρεσης χρημάτων για την απόκτηση του συγκεκριμένου χώρου, συνεκτιμώμενων των προτεραιοτήτων για την απόκτηση άλλων χώρων προς εφαρμογή του πολεοδομικού σχεδιασμού (ΣτΕ 3569/2013 κ.ά). Τέλος, όταν η αρμοδιότητα τροποποίησης του σχεδίου ανήκει στα όργανα της κρατικής Διοίκησης, οι προαναφερθείσες κρίσεις, ιδίως δε η κρίση για το πολεοδομικώς αναγκαίο ή μη της διατήρησης του κοινόχρηστου ή του κοινωφελούς χώρου, πρέπει να εκφέρονται και από τα όργανα αυτά.

7. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, με το από 25.11.1959 β.δ/μα (Δ' 22) τροποποιήθηκε και επεκτάθηκε το ρυμοτομικό σχέδιο Γαλασίου, μεταξύ δε άλλων ρυθμίσεων, ακίνητο, εμβαδού 294,55 τ.μ., του οποίου ως κυρία φέρεται η παρεμβαίνουσα και το οποίο βρίσκεται στην οδό Αρκεσίνης 7, στη θέση Τουρκοβούνια Κυψέλης, ρυμοτομήθηκε για τη διάνοιξη τμήματος οδού, μεταξύ των οδών Αρσινόης και Αντιόπης. Με την 4003/2007 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών έγινε δεκτή προσφυγή της παρεμβαίνουσας και ακυρώθηκε η άρνηση της Διοίκησης να άρει την παραπάνω ρυμοτομική απαλλοτρίωση, λόγω παρόδου μεγάλου χρονικού διαστήματος χωρίς να έχουν γίνει ενέργειες για τη συντέλεσή της, αναπέμφθηκε δε η υπόθεση στη Διοίκηση προκειμένου να άρει την απαλλοτρίωση με τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου. Με το 8661/371/2.11.2007 έγγραφο της Νομαρχίας Αθηνών η παραπάνω απόφαση διαβιβάσθηκε στο Δήμο Αθηναίων, προκειμένου να γνωμοδοτήσει για την αναγκαιότητα διατήρησης της απαλλοτρίωσης. Η Διεύθυνση Πολεοδομίας του Δήμου ενημέρωσε τη Διεύθυνση Σχεδίου Πόλεως ότι το μεγαλύτερο τμήμα του ακινήτου της παρεμβαίνουσας βρίσκεται σε έκταση εκτός σχεδίου, ενώ το υπόλοιπο ρυμοτομείται από την προβλεπόμενη με βάση το προαναφερόμενο β.δ. αλλά αδιάνοικτη οδό και την οδό Αντιόπης. Στην από 24.8.2008 εισήγηση του Τμήματος Πολεοδομικών Μελετών της παραπάνω Διεύθυνσης Σχεδίου Πόλεως του Δήμου Αθηναίων αναφέρεται ειδικότερα ότι η εγκεκριμένη με το από 25.11.1959 β.δ/μα ανώνυμη οδός βρίσκεται σε μη ευθύγραμμη συνέχεια με τη οδό Αρκεσίνης,

εξακολουθεί να μην είναι διανοιγμένη και καταλαμβάνεται από οικοδομές, τμήμα των οποίων ρυμοτομείται από την ανώνυμη αυτή οδό, ενώ το υπόλοιπο τμήμα τους βρίσκεται σε εκτός σχεδίου περιοχή. Σύμφωνα με την ίδια εισήγηση, η εγκεκριμένη αλλά μη διανοιγμένη οδός αποτελεί το όριο του σχεδίου πόλης, διαχωρίζοντας την εντός σχεδίου από την εκτός σχεδίου περιοχή, το δε ακίνητο που φέρεται να ανήκει στην παρεμβαίνουσα βρίσκεται στη συμβολή της οδού Αντιόπης με την αδιάνοικτη οδό, τμήμα του ρυμοτομείται και από τις δύο αυτές οδούς, ενώ το μεγαλύτερο τμήμα του εμπίπτει στην εκτός σχεδίου περιοχή. Κατά τα διαλαμβανόμενα στην εισήγηση, η άρση της απαλλοτρίωσης θα έχει ως συνέπεια τη μερική άρση του διατάγματος ένταξης της περιοχής στο σχέδιο πόλης, με το οποίο εγκρίθηκαν και οι πιο πάνω οδοί, ενόψει δε τούτου, η παραπάνω υπηρεσία εισηγήθηκε την επανεπιβολή της απαλλοτρίωσης, με την αιτιολογία ότι θα αποκατασταθεί η συνέχεια της ρυμοτομικής γραμμής επί της οδού Αντιόπης και θα διατηρηθεί η εγκεκριμένη οδός, η οποία αποτελεί το πολεοδομικό όριο μεταξύ της εντός και εκτός σχεδίου περιοχής, τονίσθηκε δε ότι η αδιάνοικτη εγκεκριμένη οδός, μετά την οδό Γανυμήδου παρουσιάζει μεγάλη υψομετρική διαφορά και, για το λόγο αυτό, προτάθηκε ο χαρακτηρισμός της ως πεζοδρόμου. Εξάλλου, για την επανεπιβολή της επίδικης απαλλοτρίωσης η υπηρεσία εισηγήθηκε την εγγραφή στον Κ.Α. 7121 Φ10 του προϋπολογισμού του οικ. έτους 2008 πίστωσης ύψους 11.311,65 ευρώ, κατόπιν εκτίμησης της αξίας του επίδικου τμήματος με το 126859/3.6.2008 έγγραφο της Διεύθυνσης Δημοτικής Περιουσίας του Δήμου. Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αθηναίων, με την 1741/6.10.2008 πράξη του, αποφάσισε την παραπομπή του ζητήματος στο 6ο Δημοτικό Διαμέρισμα, προς διατύπωση γνώμης. Με την 23/8η/18.3.2009 πράξη του Συμβουλίου του εν λόγω Δημοτικού Διαμερίσματος προτάθηκε η τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου στο Ο.Τ. 171/90 με μετατόπιση του άξονα της αδιάνοικτης οδού μεταξύ των οδών Αρσινόης και Αντιόπης, ώστε να συμπέσει με την προς ανατολάς διαμορφωμένη εκτός σχεδίου ιδιωτική οδό, που αποκαλείται από τους περιοίκους οδός Αρκεσίνης, καθώς και ο χαρακτηρισμός της ως πεζοδρόμου. Ωστόσο, επειδή το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αθηναίων δεν εξέδωσε εν τέλει γνωμοδότηση ως προς την αναγκαιότητα επανεπιβολής της επίμαχης απαλλοτρίωσης, καθώς και ως προς την πρόθεση και δυνατότητά του να αποζημιώσει την παρεμβαίνουσα, η υπόθεση ετέθη υπόψιν του ΣΧΟΠ της Νομαρχίας Αθηνών, το οποίο, με τις 2/17.6.2009 και 2/8.7.2009 πράξεις του, κατόπιν και των 6504/6.5.2009, 8794/12.6.2009 και 9786/3.7.2009 εισηγήσεων του Τμήματος Πολεοδομικού Σχεδιασμού της Ν.Α. Αθηνών - Πειραιώς, αποφάνθηκε θετικά για την άρση της απαλλοτρίωσης με τροποποίηση του εγκεκριμένου σχεδίου στην ιδιοκτησία της παρεμβαίνουσας, κατά το τμήμα αυτής, εμβαδού 80,20 τ.μ., που βρίσκεται εντός σχεδίου και ρυμοτομείται για τη δημιουργία οδού, για την κατάργηση του αντίστοιχου τμήματος της οδού και για την επιβολή εισφοράς σε γη, εμβαδού 8 τ.μ., στην εν λόγω ιδιοκτησία. Εξάλλου, στις ανωτέρω εισηγήσεις του Τμήματος Πολεοδομικού Σχεδιασμού της Ν.Α. Αθηνών - Πειραιώς επισημαίνεται ότι η διάνοιξη της ανώνυμης οδού, η οποία διέρχεται από την φερόμενη ιδιοκτησία της παρεμβαίνουσας, είναι

απαραίτητη για κυκλοφοριακούς λόγους και θα ήταν δυνατόν να επιτευχθεί με μερική άρση και επανεπιβολή της απαλλοτρίωσης στο συγκεκριμένο σημείο, η δε τελική πρόταση της υπηρεσίας αυτής για την άρση της απαλλοτρίωσης βασίσθηκε μόνον στην διαφαινόμενη αδράνεια του Δήμου Αθηναίων να ολοκληρώσει την επανεπιβολή της. Με την προσβαλλόμενη 10799/20.8.2009 απόφαση του Νομάρχη Αθηνών (ΦΕΚ 490/2.10.2009 τ. ΑΠΘ) τροποποιείται το ρυμοτομικό σχέδιο με άρση της απαλλοτρίωσης στο τμήμα της φερόμενης ιδιοκτησίας της παρεμβαίνουσας, υπό στοιχεία ΑΖΗΘΙΒΑ, εμβαδού 80,20 τ.μ., το οποίο βρίσκεται εντός σχεδίου και ρυμοτομείται για τη δημιουργία οδού, καταργείται το τμήμα της οδού αυτής, εμβαδού 72,20 τ.μ., ώστε να καταστεί οικοδομήσιμος χώρος, στο δε τμήμα στο οποίο αίρεται η απαλλοτρίωση επιβάλλεται εισφορά σε γη, εμβαδού 8 τ.μ., προσδιοριζόμενη με στοιχεία ΑΖΚΛΑ στο σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα, για τη δημιουργία τμήματος της κάθετης προς την παραπάνω ανώνυμη οδό οδού Αντιόπης. Κατά της εν λόγω νομαρχιακής απόφασης οι είκοσι τρεις πρώτοι από τους αιτούντες, φερόμενοι ως περίοικοι της καταργούμενης οδού, και ο πεντηκοστός έκτος αιτών, φερόμενος ως μέλος των Επιτροπών Σχεδίου Πόλεως - Ρυθμιστικού - Ονοματοθεσίας - Κοιμητηρίων - Αρχιτεκτονικής Αισθητικής της Πόλης και Απαλλοτριώσεων του Δήμου Αθηναίων, άσκησαν ενώπιον του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας την από 6.11.2009 προσφυγή, που κατατέθηκε στην Περιφέρεια με αριθμό πρωτοκόλλου 39834/25329/ 6.11.2009. Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε με την ομοίως προσβαλλόμενη 41861/26610/1.12.2009 απόφαση του παραπάνω οργάνου.

8. Επειδή, από τα στοιχεία που παρατέθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, προκύπτει ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις με τις οποίες αίρεται η απαλλοτρίωση στο επίμαχο τμήμα, τελικού εμβαδού 72,20 τ.μ. μετά την αφαίρεση της οφειλόμενη εισφοράς σε γη, εκδόθηκαν κατ'έκτιμηση αποκλειστικά της αδράνειας του Δήμου Αθηναίων να προχωρήσει σε επανεπιβολή και συντέλεση της απαλλοτρίωσης και παρά τις ρητές διαπιστώσεις, τόσο της Διεύθυνσης Σχεδίου Πόλεως του Δήμου όσο και του Τμήματος Πολεοδομικού Σχεδιασμού της Ν.Α. Αθηνών - Πειραιώς, ότι η διατήρηση του κοινόχρηστου χαρακτήρα του συγκεκριμένου τμήματος της ανώνυμης οδού είναι αναγκαία για κυκλοφοριακούς λόγους, για την αποκατάσταση της συνέχειας της ρυμοτομικής γραμμής επί της οδού Αντιόπης και για τη διατήρηση του πολεοδομικού ορίου μεταξύ της εντός σχεδίου και της εκτός σχεδίου περιοχής. Περαιτέρω, η επιχειρούμενη άρση της απαλλοτρίωσης δεν έχει ως συνέπεια τη δημιουργία άρτιου και οικοδομήσιμου οικοπέδου για την παρεμβαίνουσα (βλ. σχετικά το 28086/25.9.2008 έγγραφο του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Πολεοδομικού Σχεδιασμού του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων), δεδομένου ότι με την εν λόγω ρύθμιση το τμήμα της φερόμενης ιδιοκτησίας Ζαχιώτη στο οποίο αίρεται η απαλλοτρίωση εκτάσσεται του ρυμοτομικού σχεδίου, με αποτέλεσμα το σύνολο της ιδιοκτησίας αυτής, εμβαδού 294,55 τ.μ., να καθίσταται ακίνητο εκτός σχεδίου, χωρίς η Διοίκηση να έχει διαλάβει σχετική ειδική κρίση. Εξάλλου, με βάση τα αναφερόμενα στη σκέψη 6 για την αναγκαιότητα ειδικότερης αιτιολόγησης και της κρίσης περί αδυναμίας αποζημίωσης των θιγομένων ιδιοκτητών για την συντέλεση της

απαλλοτρίωσης, από τη σιωπή του Δήμου Αθηναίων μετά την διαβίβαση του 8661/371/2.11.2007 εγγράφου της Νομαρχίας Αθηνών δεν μπορεί να συναχθεί οικονομική αδυναμία του να καταβάλει την αποζημίωση, ενόψει -ιδίως- του μικρού ύψους της δαπάνης, η οποία, κατά τα προαναφερθέντα, ανέρχεται σε 11.311,65 ευρώ. Κατόπιν των παραπάνω, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν αιτιολογούνται νομίμως, όπως βασίμως προβάλλεται.

9. Επειδή, από το τοπογραφικό διάγραμμα που συνδημοσιεύεται με την προσβαλλόμενη απόφαση του Νομάρχη Αθηνών, φαίνεται ότι εν προκειμένω γίνεται χάραξη οικοδομικής γραμμής όχι μόνο στο τμήμα ΑΖΗΘΙΒΑ της φερόμενης ιδιοκτησίας Ζαχιώτη, στο οποίο αίρεται η επίμαχη απαλλοτρίωση, αλλά και σε άλλο τμήμα του Ο.Τ. 171, το οποίο βρίσκεται απέναντι από την επίδικη πλευρά ΙΒΛΑ της αδιάνοικτης οδού και δεν προκύπτει ότι συνάπτεται καθ' οιονδήποτε τρόπο με την άρση της απαλλοτρίωσης στην ιδιοκτησία της παρεμβαίνουσας. Εξάλλου, η παραπάνω χαρασσόμενη οικοδομική γραμμή φέρεται ως ρυμοτομική γραμμή στο διάγραμμα που συνοδεύει το από 25.11.1959 β.δ/μα Με τα δεδομένα αυτά, είναι βάσιμος ο προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση του Νομάρχη Αθηνών επιχειρείται μη νομίμως περαιτέρω τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου, πέραν της σκοπούμενης για τη συμμόρφωση προς την 4003/2007 ακυρωτική απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών.

10. Επειδή, ενόψει των διαλαμβανόμενων στις προηγούμενες σκέψεις, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή για τους προαναφερόμενους λόγους, αποβαίνει δε αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως.